

Thom Åhlund

För 20 år sedan, den 31.10.82, gick Thom Åhlund in på Söderstadion för att sitta på bänken i den andra SM-finalmatchen mot IFK Göteborg. Idag är det en helt annan ödesmatch mot "de goa gubbarna" och Thom sitter nu på bänken som assisterande tränare. Han är tillbaka till fadershuset efter flera år som tränare runt om i Sverige.

Hur minns du matchen mot Göteborg?

– Som en enorm besvikelse! Vi var så nära, så nära och ändå gick det inte! Samtidigt kändes det som om det var sista chansen för detta lag. Vi hade medvetet siktat mot toppen i flera år och vi hade successivt blivit bättre och bättre. Vi hade haft tur med nyförvärven och samtidigt var det flera spelare som började närma sig »pensionsåldern«. Det var det året det skulle ske. Vi hade det i vår hand med 2-1-segern från Ullevi i bagaget men ändå gick det inte. När man med facit i hand tittar på det lag IFK Göteborg hade då är det naturligtvis inte så konstigt att de vann.

– Det blev för stort för oss. Vi klarade inte av att fokusera oss på den viktiga returmatchen. Vi stod i centrum för allas intresse och massmedia var med över allt. Efter matchen på Söderstadion tog vi vår tänkta segerchampagne och gick in till grabbarna i Göteborg. De blev väldigt glada naturligtvis. Vi hade en mycket bra relation med IFK på spelarplanet. Det var alltid roliga matcher mot dem och flera spelare kände varandra från landslagssammanhang.

Din egen roll i matchen?

– Jag fick hoppa in i slutet av matchen, men jag kommer inte ihåg exakt hur lång tid det var kvar. Jag hade haft en jobbig säsong och varit borta hela hösten p.g.a en ledbandsskada i foten. Det var min tionde säsong i Hammarby och den första allvarliga skadan. Jag kom med i laget igen till slutspelet och gjorde inhopp i samtliga slutspelsmatcher. I Göteborg nickade jag fram till 2-1-målet. (Enligt Brunnhages fotbollsbok bytte Thom av Thomas Dennerby. Red:s anm.) Hemma stod det 3-1 till IFK när jag kom in och då var det redan kört.

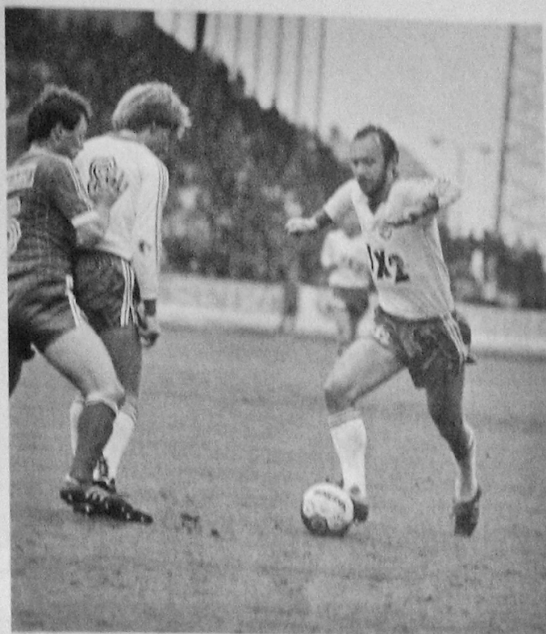
Är det något speciellt med att ni möter IFK Göteborg idag i en match i botternstriden?

– Nej, vi måste våga spela för att vinna och IFK är som vilket annat lag som helst. Nu gäller det för oss att satsa allt och det är ointressant vilket lag som är på andra sidan. Göteborg har ett annat läge än vi. De började bra med sikten på att vinna Allsvenskan. Vi började dåligt och har fått slita hela säsongen. IFK Göteborg var det bästa lag vi mötte under vårsäsongen och de spelade ut oss totalt men sedan har de haft en negativ trend.

Vad har du gjort under den här 20-årsperioden?

– Jag var kvar ytterligare ett år i Hammarby men säsongen -83 spolerades nästan helt av en lumskskada. Karriären som aktiv fotbollsspelare ansågs vara över men under sommaren opererades jag. Man gick in i magen och skar av nerver. Jag blev frisk och spelade de sista åtta matcherna. Då hade jag redan skrivit på som tränare för Skövde AIK. Jag var spelande tränare och laget gick från division 3 till 1 under min tid där.

– Jag fortsatte som tränare i Friska Viljor, Örnsköldsvik och i Umeå FC innan det var dags för

en paus från fotbollen. Jag pluggade i Uppsala och blev terapeut och startade ett behandlingshem för ungdomar med alkohol- och/eller narkotikaberoende.

– 1995 återvände jag till Stockholm och det tog inte lång tid förrän Syrianska Föreningen hörde av sig och ville ha min hjälp. Jag blev kvar där som tränare i sammanlagt fyra år. Det var roliga, spännande och mycket intressanta år, inte alltid så lätt. Det är ett stort engagemang kring klubben och både Syrianska och Assyrska har fått fram mycket bra spelare.

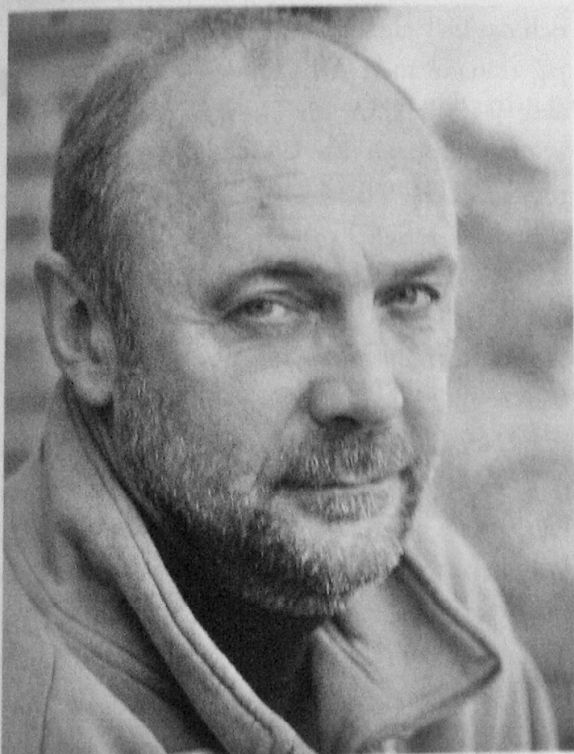
Vad har du lärt dig i ditt jobb som terapeut som du kan ha nytta av som fotbollstränare?

– Vikten av tydlighet och konsekvens!

Hur ser du på din första säsong som assisterande tränare i Hammarby?

– Det har varit en besvikelse genom att vi resultatmässigt har presterat sämre än vad vi trodde. Bitvis har vi spelat riktigt bra fotboll, men vi har inte riktigt lyckats spela bra, hela matcher. När resultatet har gått oss emot har vi slutat lita på vår egen kapacitet och då har det blivit dåliga matcher. Vi har svängt i kvalitet.

– Inför de sista matcherna gäller det att kriga. Vi dras med skador och avstängningar, och dessutom blir planerna sämre nu på senhösten vilket försvårar spelet.

GUNILLA NAUCLÉR